ఈ వారం కథ

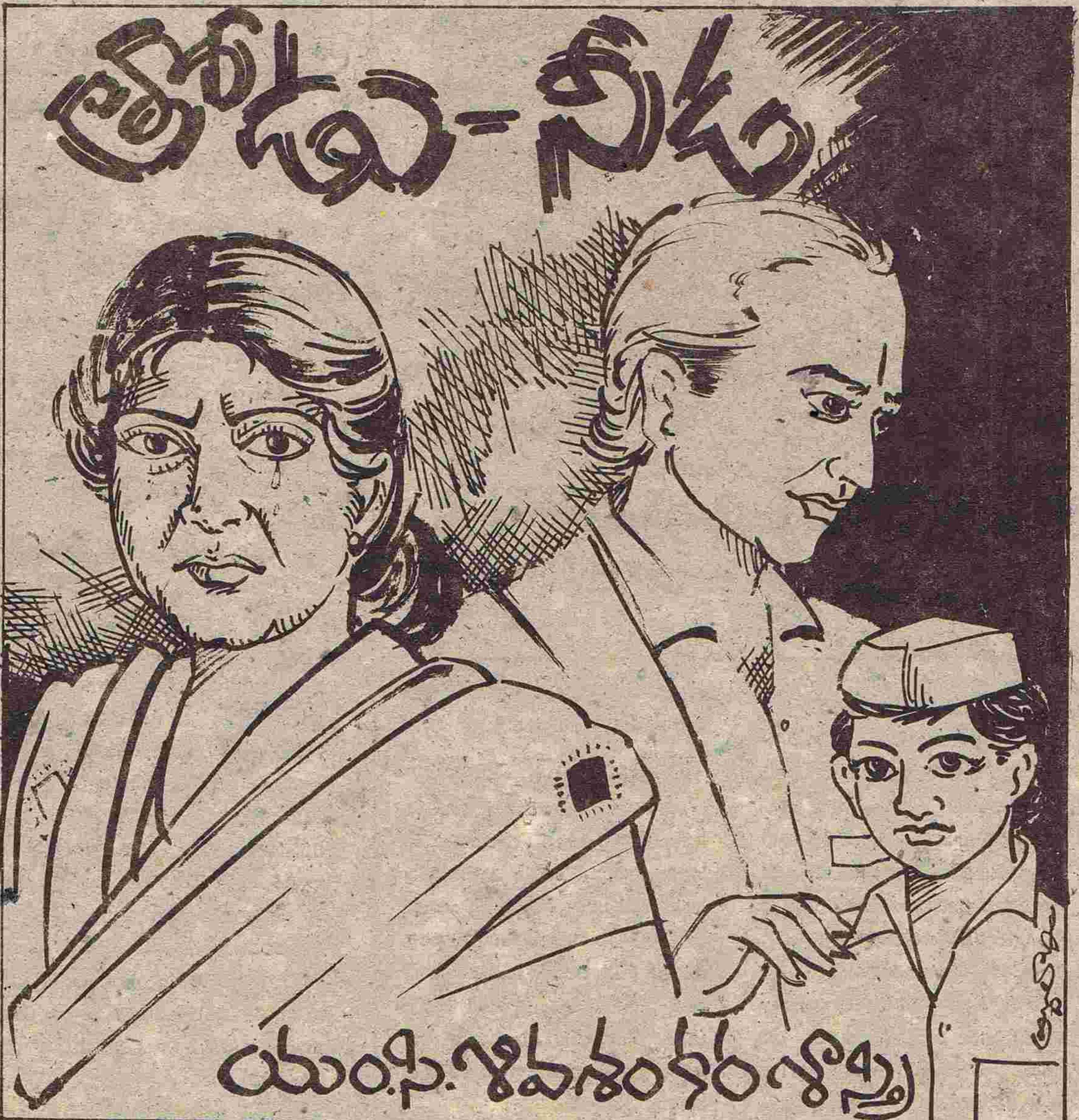

అన్నపూర్ణగా పేరొందిన ఆంధ్రావనిలో కరవుకాటకాల కాణాచి రాయలసీమకు చెందిన ఓ మండల కేంద్రమది. గత ఆరేడేళ్ళుగా ఆ ఊరిచుట్టూ విపరీతంగా చోటు చేసుకున్న నాపరాళ్ళ పాలిషింగ్ మిషన్లలో కూలిచేసుకు బతికేందుకై వచ్చి చేరిన జనావళితో ఆ ఊరి జనాభా బాగా పెరిగిపోయింది. పెరిగిన ప్రజావళి ఆకలిదప్పులు తీర్చేనెపంతో బతకనేర్చిన జనం వీధివీధికీ టిఫిన్ సెంటర్లు ఓపెన్ చేశారు.

ఇలా ఎన్ని ఫలహారశాలలు చోటుచేసుకున్నా బస్టాండు దగ్గరున్న బాపన రామయ్య కాఫీ హోటల్‌కి దీటయింది మరొక్కటి లేదనే చెప్పుకోవాలి.

ఉదయం హోటలు తెరిచింది మొదలు రాత్రి తలుపు మూసేదాకా మాంచి గిరాకీ వుంటుందక్కడే.

అయితే ఓ పదిహేను రోజులుగా క్లీనర్ కిట్టిగాడు డ్యూటీకి నామం పెట్టడంతో వ్యాపారం కొద్దిదెబ్బతిని రామయ్య చేయి విరిగినట్టయింది. నమ్మకస్తుడైన కుర్రాడి కోసం గాలమేసి ఊరంతా గాలింఛాడుగాని ఫలితంలేదు.

సర్వర్ కమ్ క్లీనర్‌గా అన్ని పనులూ తానే చూసుకోవాల్సి వచ్చేసరికి కిట్టిగాడు గుర్తు వచ్చినప్పుడల్లా వొళ్ళు మండుకొచ్చి బుర్ర వేడెక్కిపోతోంది.

'అయ్యా! కడక్ టీ ఒకటి ఈ గలాసులో పోసియ్యవా?' టీ ఆర్డరిచ్చిన ఆ గొంతుకలోని మార్దవం విని గబుక్కున వెనక్కి తిరిగి చూశాడు రామయ్య.

చేత అల్యూమినం గ్లాసు పట్టుకునుంచున్న ఓ పదేళ్ళ కుర్రాడు రూపాయల బిళ్ళ అతనికి అందివ్వబోయాడు.

వాణ్ణీ, వాని వాలకాన్నీ చూడగానే హోటల్ ప్రొప్రయిటర్ రామయ్య పంతులుకి బుర్రలో తళుక్కున ఓ మెరుపు మెరిసింది.

'టీ రూపాయ పావలా అవుతాది. ఇంకో పావలా ఇవ్వు?' అన్నాడు.

'లేదు' బదులు చెప్పి అందుకు సాక్షిగా చొక్కా జేబు బోర్లావేసి చూపెట్టాడు.

'అట్టాగంటే ఎట్టాగురా నాయనా!' అంటూ వాని చేతిలోని రూపాయ బిళ్ళ అందుకుని 'పావలా మళ్ళీ తెచ్చిస్తావా?' అన్నాడు.

'ప్చ్!' తల అడ్డంగా ఆడించి 'ఇగో. మా అమ్మకి మూడు రోజుల్నుంచీ జొరమొస్తావుంది. టీ తాగితే కొంచెం తగ్గుతాదని రాత్రి నుంచీ అంటూ వుంటే దాచిపెట్టుకున్న రూపాయ తీసుకొచ్చినాను' నిజం నింపాదిగా చెప్పేశాడు.

'సరే! టీ ఇస్తాగానీ ఇంతకీ. నీ పేరేంట్రా?' చిరునవ్వు రువ్వుతూ అడిగాడు రామయ్య.

'నబీరసూల్.'

'మీరెక్కడుంటారు?' వెంటనే మరో ప్రశ్న.

'ఏటికాడ ఆంజనేయ స్వామి గుడుందే ఆ గుడిపక్కన గుడిసెల్లో వుంటాం'

'మీ అయ్య వుండాడా?'

'లేదు' బదులిచ్చి జారిపోతూన్న నిక్కర్ని పైకి లాక్కున్నాడు.

'పోనీ... అమ్ముందా?'

'వుంది.'

'ఏం చేస్తుంది?'

'కూలిపని.'

ఈలోగా మరో గిరాకీ రావడంతో వాళ్ళకి టీ అందించేసి మళ్ళీ వీధివేపు తిరిగి 'ఒరేయ్ చిన్నా! మీరీవూరికి కొత్తగా వచ్చా...?' ప్రశ్న పూర్తికాకముందే అవునన్నట్టు తలూపాడు వాడు.

పోగొట్టుకున్న విలువైన వస్తువు మళ్ళీ దొరికినంత సంబరపడ్డాడీ జవాబుతో రామయ్య.

'ఒరేయ్ నబీరసూల్ నువ్వు మా హోటల్లో పని చేస్తావా' మెల్లిగా ఓ మాట అడిగి 'ఇదిగో నువ్వీ కాఫీ కప్పులు, ప్లేట్లూ కడిగావంటే నెలకి అరవై రూపాయలిచ్చి టీ, టిఫిన్తో పాటు కడుపునిండా భోజనం కూడా పెడతాను' అసలు విషయం చెప్పాడు వాడితో.

భోజనం అనేసరికి అప్పుడే పంచభక్ష్య పరమాన్నాలు కుత్తుక దాకా మెక్కినంత సంబరపడిపోతూ పనిచేస్తానని ఒప్పుకున్నాడు.

'అయితే మీ అమ్మనడిగి రేప్పొద్దుటే పనిలోకి వచ్చేయ్' అని చెప్పి టీ గ్లాసందించాడు వానికి.

ఓ క్షణం కూడా ఆలస్యం చేయకుండా తుర్రున వెళ్ళిపోయాడక్కణ్ణుంచీ.

ఓ అద్భుతాన్ని సాధించినంత తృప్తిగా అలా వాడికేసి చూస్తూ ఊపిరిపీల్చుకున్నాడు రామయ్య.

గుడిసెలో కూచుని టీ ఇంకా తీసుకురాలేదేంటా అని ఎదురు చూస్తూన్న చాంద్‌బీకి కొడుకును చూడగానే ప్రాణం లేచివచ్చినట్టయింది.

'ఇంత ఆలీసెం అయిందేం బేటా?' మూల్గుతూ అడిగి వాడి చేతిలోని గ్లాసందుకుని అవురావురంటూ తాగడం మొదలెట్టింది.

ఆతృతగా అమ్మ టీ తాగుతూంటే వింతగా చూస్తున్న ఆ పసి హృదయంలో తల్లిపట్ల ఏదో చెప్పలేని ఆనందం పెల్లుబికింది.

'అమ్మా' చేరువగా వెళ్తూ తల్లిని పిలిచేడు.

ఏమిటన్నట్టు ప్రశ్నార్థకంగా కొడుకు ముఖంలోకి చూసిందా పేద తల్లి. కాఫీ హోటల్లో పని గురించి చెప్పాడు.

కూలిపని చేసి చాలీ చాలని కూడు తింటూన్న తనకి కుర్రాడి సంపాదన కూడా తోడయితే పస్తులుండకుండా కడుపునిండా కలో, గంజో తాగి హాయిగా బతకొచ్చులెమ్మనుకుని మర్నాటి నుంచీ వాణ్ణి పనిలోకి పొమ్మంది.

తల్లి నిర్ణయం ఆ పసి హృదయాన్ని ఆనందడోలికల్లో ఊపేసింది.

రామయ్య అనుకున్నట్టుగా కుర్రాడు పనిలో చేరడంతో వ్యాపారం మళ్ళీ మెల్లిగా పుంజుకుంది.

నబీరసూల్ సంపాదనతో అటు చాంద్‌బీ బతుకు కూడా మెరుగుపడింది.

కాలమిలా నిరాటంకంగా సాగిపోతుండగా చెప్పా చెయ్యక నాల్గురోజులుగా నబీరసూల్ పనికి నాగా పెట్టేశాడు. ప్రొప్రయిటర్ రామయ్యకు పిచ్చెక్కిపోయి దినమొగండంగా గడచిపోతూ బీపీ పెరిగిపోయింది.

అనంతరం ఐదో రోజు పొద్దుటే దిగాలుగా హోటల్ దగ్గరికొచ్చాడు నబీ.

'ఏరా! నాల్గు రోజులుగా ఏమయింది నీకు?' 'నబీరసూల్‌ని చూడగానే ఖస్సున లేచాడు.

'.....!'

'చాలీ చాలని కూడు తినే నాయాళ్ళకి కడుపునిండా అన్నం పెడితే తిక్క తలకెక్కి అంతా ఇట్టాగే అవుతాదిరా!' కళ్ళెర్రజేసి ఇంకా ఏమేమో అనేశాడు.

అయినా వాడేం మాటాడలేదు.

'గమ్మున అట్టా నిలబడ్డావేందిరా దరిద్రుడా! నీ గురించి నేనెంత నష్టపోయానో తెలుసా?? పని దొంగవెధవని పనిలోకి పెట్టుకున్నందుకు బాగా బుద్ధి చెప్పావ్' పట్టరాని కోపంతో వాణ్ణి తిట్టిపడేసి తనకి తాను గట్టిగా లెంపలేసుకున్నాడు రామయ్య.

'నేనట్టాంటోణ్ని గానయ్యా! నాల్గు రోజుల్నుంచీ మా అమ్మకి జొరం తగ్గకుండా వొస్తావుంది' కంట తడిపెట్టాడు.

ఈ మాటతో కొద్ది మెత్తబడ్డాడు రామయ్య.

'ఇక్కడికొచ్చి ఆ మాట చెప్పి పోవచ్చుగా?'

'.......!'

'సర్లే! ఇప్పుడెలా వుంది?'

'మూల్గుతూ పడుకునే వుందయ్యా! అందుకే మీకు చెప్పిపోదామని వొచ్చాను.'

'మందులు వాడుతోందా?' రామయ్య గొంతుక జీరపల్కిందీసారి.

'పైసల్లేవు' విచారంగా వాని బదులు.

నబీరసూల్ అలా చెప్పగానే ఏమాత్రం తడవు చేయకుండా హోటల్ కట్టేసి 'సరే! నువ్వు నాతోనడు. మీ అమ్మను డాక్టరు దగ్గరికి తీసుకెళ్ళి మందిప్పిద్దాం' అంటూ సైకిలెక్కి తిన్నగా గుడిసెల్లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

పూరిపాకలో చిరుగుల చాపమీద మూల్గుతూ పడుకున్న తల్లి దగ్గరికెళ్ళి 'అమ్మా! నీకు జొరమొస్తావుందని మా ఓటలయ్యగారికి చెప్పగానే నిన్ను డాకుటర దగ్గరికి తీసుకుపోదామని వొచ్చాడు.. లేమ్మా!' అన్నాడు నబీరసూల్.

బరువుగా కళ్ళు తెరచి రామయ్యను చూసి చేతులు జోడించింది చాంద్‌బీ. 'ఏమిటమ్మా ఇది? మీ దగ్గర డబ్బుల్లేకుంటే నన్నడగొచ్చుగా? ఆ మాత్రం సాయం చేయననుకున్నావా ఏంటి??... ఇదిగో... వీనికి తల్లీ, తండ్రీ అంతా నువ్వే అయి పెంచి పెద్ద చేయాల్సిన బాధ్యత నీకుంది. వీణ్ణి గురించయినా నీ ఆరోగ్యం జాగ్రత్తగా కాపాడుకోవాలమ్మా!' బుద్ధి మాటలు చెప్పాడు.

రామయ్య మాటల్లోని నిజాన్ని గ్రహించిన చాంద్‌బీ కనుకొలకుల్లో నిండిన నీటిని చిరిగిన చీర చెంగుతో తుడుచుకుని దీనంగా అతనికేసి చూసింది.

'డాకుటర్ దగ్గరికి పోదాం నడమ్మా!' తల్లిచేయి పట్టుకున్నాడు నబీరసూల్.

మెల్లిగా బయటికొచ్చి అక్కడే వున్న రిక్షా ఎక్కి కూచుని తిన్నగా డాక్టరు దగ్గరికెళ్ళారు.

మళ్ళీ తిరిగి రాగానే 'అయ్యా! మీరెవరో, మేమెవరోగాని మేము మాత్రం మీకు చాలా ఋణపడి వున్నాం' మరోసారి చేతులు జోడించింది.

'కులమతాలు అడ్డుపెట్టుకుని ఒకరికొకరు సాయం చేసుకోకపోతే మనకూ పశువుకూ తేడా ఏముంటుందమ్మా!' చిరునవ్వుతో చెప్పాడు. కృతజ్ఞతా భావంగా తల వొంచుకుందా పేదతల్లి.

'ఒరేయ్ నబీ! అమ్మకి జ్వరం తగ్గగానే డ్యూటీకి వచ్చేయ్' కర్చులకి కొంత డబ్బిచ్చి ఇంటిదారి పట్టాడు రామయ్య.

నిన్నటిదాకా కొడుకు భవిష్యత్తు గురించి దిగులు పడ్డ ఆ పేదతల్లికి రామయ్య మాటలు కొండంత అండనిచ్చినట్టయింది.

తలవొంచుకుని తన ఇంటివేపు వెళ్తున్నాడు రామయ్య.

'ఏం పంతులూ! ఇటీవల ఈ గుడిసెలవేపు చాలా వస్తుండావు. ఏంటీ సంగతీ?' బీడీ చివరి దమ్ము పీల్చి పడేస్తూ వెటకారంగా అన్నాడో పరిచయస్తుడు.

'ముసలాడివయ్యావు. ఆ మాత్రం తెలుసుకోకపోతే ఎట్టా మామా!... అయ్యగారికి ఇంటో ఆడమనిషిలేదని తెలీదా ఏంటి?... అయినా ఉప్పూకారం తినేటోళ్ళం ఆడతోడులేకుండా ఎంతకాలమని వుండగలం చెప్పు?' పై మాటకి వంతపలికాడింకొకడు.

'పోనీలేరా! ఏదో ఒక విధంగా చాంద్‌బీకి ఓ మగతోడు దొరికినట్టయింది' పై ఇరువురి పలుకులకు కొంత ఎరువువేసినట్టుందీ మాట.

'ఏదో వాళ్ళ తంటాలు వాళ్ళు పడుతూందారు లేరా! చూసీ చూడనట్టు మనం గమ్మునుంటే పోతాది' ముల్లు గుచ్చినట్టుందీ పలుకు.

గుడిసెల్లో నుంచి ఇంటివేపు వెళ్తూన్న రామయ్యను తలకో తీరుగా అంటూ వుంటే వొళ్ళు మండిపోయింది. తనే తప్పూ చేయలేదు కనుక వాళ్ళ మాటలు కాతరు చేయకుండా తిన్నగా వెళ్ళిపోయాడు.

హోటల్‌లో కాఫీ, టీ గ్లాసులు కష్టమర్సుకి అందిస్తున్నాడేగాని అతని మనసులో లేదు.

"ఛీ! ఛీ!! పాడు మనుషులు. లోకులు పలు కాకులని ఏ మహానుభావుడన్నాడోగాని నిజంగా ఇది వడబోసి చెప్పిన వేదమంత్రం. ఆరేళ్ళ క్రితం నా భార్య వేరొకనితో లేచిపోయినప్పుడు ఈ బాపనోడు వట్టి అడంగ వెధవ కాబట్టే అది ఇంకొకనితో పారిపోయిందని దండోరా వేశారు. ఎవరి పాపాన వాళ్లు పోతారు లెమ్మనుకుని నా మానాన నేనొంటరిగా బతుకుతూంటే ఏ పాపమూ ఎరుగని చాంద్‌బీకి నాకూ రంకు అంటగట్టి తలా ఓ కూతకూస్తున్నారు. ఆరోజు ఆడంగి వెధవగా ముద్రేసినోళ్ళే ఈ వేళ చాంద్‌బీతో అక్రమ సంబంధం అంటగడుతూన్నారంటే వీళ్ళసలు మనుషులేనా అనిపిస్తోంది' వాళ్ళన్న మాటల్ని గుర్తుచేసుకుని మదన పడుతూ. 'లేదు! వీళ్లకి బుద్ధి చెప్పాలంటే దిక్కులేని ఈ పేద కుటుంబానికి అండగా వుండి చేతనైన సాయం చేస్తూ నబీరసూల్‌కి ఓ దారి చూపించాలి' గట్టిగా ఓ నిర్ణయం తీసుకున్నాడు రామయ్య.

కాలం కళ్ళెంలేని గుర్రంలా పరుగెడుతూ ఓ కేలండర్ కాలం గడచిపోయింది.

రెండు రోజులుగా నబీరసూల్ డ్యూటీకి రావడంలేదు.

రామయ్యకు మనసు బేజారెత్తింది.

మూడవనాడు దయాన వాడు హోటల్ దగ్గరికెళ్ళి 'అయ్యా! రెండు రోజులుగా మా అమ్మ కడుపునొప్పితో తనకలాడుతోంది. రాతిరి రెండుసార్లు వాంతి చేసుకుని మూల్గుతూ పడుకుంది. ఇప్పుడేమో ఎంత లేపినా లేవటంలేదు' ఏడుస్తూ భయంగా చెప్పాడు.

తన స్వంత చెల్లెలికే ఆపదొచ్చినంతగా బాధపడుతూ వెంటనే హోటల్ కట్టేసి నబీరసూల్తో కూడా గుడిసెల వేపు పరుగెత్తాడు. అప్పటికే గుడిసె వాసులందరూ ఆ పూరిగుడిసె చుట్టూ చేరి విచారంగా నుంచున్నారు. గుంపును తోసుకుంటూ గుడిసెలోకి వెళ్ళేసరికి అచేతనంగా పడుంది చాంద్‌బీ.

అస్తవ్యస్తంగా వున్న ఆమె చీరను సర్ది చేయిపట్టుకు చూశాడు అప్పటికే చల్లబడిపోయింది.

'చెల్లెమ్మా ఎంత పని జరిగిపోయింది తల్లీ!' గట్టిగా అరచి భోరున ఏడ్చాడు రామయ్య.

'అయ్యా! ఇక నాకు దిక్కెవరయ్యా?' అంటూ రామయ్యను పట్టుకుని విపరీతంగా రోదిస్తూన్న నబీరసూల్‌ను తన గుండెకు హత్తుకుని 'బాధపడకు నాయనా! బాధపడకు. మీ అమ్మ పోయినా ఆమె అన్నగా నేను నీకున్నాను. ఏకాకినైన నాకు నువ్వూ, నీకు నేనూ తోడూ నీడగా వుందాం' అంటూ ఓదార్చి వాడికి ధైర్యం చెబుతూ ధారాపాతంగా కారుతూన్న వాని కన్నీటిని తుడిచాడు రామయ్య.